

28. 6. 2002

ID: 17622

Překážka projednání sporu

Seznam přihlášek ve smyslu zákona o konkursu a vyrovnání nepředstavuje překážku, jež by po zrušení konkursu bránila projednání sporu o stejné plnění před orgánem, do jehož pravomoci náleží projednání takové věci.

Seznam přihlášek ve smyslu zákona o konkursu a vyrovnání nepředstavuje překážku, jež by po zrušení konkursu bránila projednání sporu o stejné plnění před orgánem, do jehož pravomoci náleží projednání takové věci.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Odo 265/2001, ze dne 24.4.2002)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně: Č. k. a., proti žalovaným: 1) V. R. a 2) J. R., oba zastoupeni advokátem, o zaplacení 1,131.070,90 Kč, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 12 Cm 1264/97, o dovolání žalobce proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 14. listopadu 2000, čj. 9 Cmo 1020/99 - 94, tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 14. listopadu 2000, čj. 9 Cmo 1020/99-94, se s výjimkou potvrzujícího výroku ve věci samé ohledně částky 40.000,- Kč, zrušuje a věc se vrací v tomto rozsahu odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Žalobkyně se domáhala po žalovaných uložení povinnosti zaplatit celkovou částku 1,131.070,90 Kč, která představuje nesplacený úvěr ve výši 1,059.430,80 Kč a sjednanou smluvní pokutu ve výši 71.640,10 Kč. Dluh představuje částku po dopočítaných úrocích, úrocích z prodlení a současně byla částka uznána správcem konkursní podstaty společnosti T. T., s. r. o. (právního nástupce spol. T., v. o. s. se sídlem v T., dále též jen „úvěrového dlužníka“).

Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 22.7.1999, čj. 12 Cm 1264/97-77, zavázal žalované zaplatit žalobkyni 1,131.070,90 Kč, když dospěl k závěru, že žalobkyně uzavřela se společností T., v. o. s. se sídlem v T. dne 3. 3. 1994 úvěrovou smlouvu včetně tří dodatků (ze dne 19. 10. 1994, 14. 7. 1995 a 16. 11. 1995). Na základě úvěrové smlouvy poskytla žalobkyně společnosti T. v. o. s. úvěr na pořízení zásob ve výši 1,200.000,- Kč s tím, že tento úvěr bude veden na úvěrovém účtě č. ... u pobočky spořitelny v T.. Podle článku X. úvěrové smlouvy byl úvěr zajištěn prohlášením o ručitelském závazku č. 1/94 a 2/94, a to V. a J. R. z T. Žalobkyně úvěr společnosti T., v. o. s. poskytla, což také žalovaný V. R., který byl v době poskytování úvěru statutární zástupce úvěrového dlužníka, nepopřel. Z citované úvěrové smlouvy a z prohlášení o ručitelském závazku č. 1/94 a 2/94, soud dospěl k závěru, že žalovaní dne 3. 3. 1994 převzali ručitelský závazek za úvěr spol. T. v. o. s. a zavázali se uhradit všechny finanční závazky tohoto dlužníka. Pokud spořitelna poskytovala překlenovací úvěry na zaplacení splátek úvěru a splátek smluvní pokuty, činila tak v rámci zmocnění daného jí úvěrovou smlouvou v čl. V. VII., VIII., IX. A XI, a přestože tyto úvěry rozlišovala jiným

předčíslem účtu, základní číselné označení je shodné s číslem účtu, na němž byl veden úvěr. Soud proto považoval za neúčinnou námitku žalovaných, že ručí pouze za úvěr uvedený v cit. smlouvě, který podle výkazu spořitelny činí pouze 40.000,- Kč, a neručí za částky z jiných úvěrových smluv. Soud také nepovažoval za podstatné, že žalovaní ručili za závazky úvěrového dlužníka, jehož majetek a dluhy přešly na T. T. s. r. o., k čemuž došlo v důsledku právního nástupnictví. Ani jedna z cit. společností své závazky v nesplnila a dluh nezaplatila. Výše pohledávky žalobkyně je podle soudu nesporná, neboť byla správcem konkursní podstaty úpadce (společnosti T. T. s.r.o. jako právního nástupce úvěrového dlužníka, na kterého byl dne 19.11.1997 prohlášen konkurs), zjištěna jako nesporná. Výrokem II. soud prvního stupně rozhodl, že plněním jednoho ze žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnění povinnost ostatních žalovaných.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v předmětné věci výše uvedeným rozsudkem tak, že výrokem I. bod I. výroku rozsudku soudu prvního stupně do částky 40.000,- Kč potvrdil a ve zbývající části žaloby na 1.091.070,90 Kč, bod I. výroku změnil a žalobu v uvedeném rozsahu zamítl. Výrok II. soudu prvního stupně změnil tak, že žalovaní jsou povinni plnit společně a nerozdílně a výrok III. o náhradě nákladů řízení změnil tak, že žalobkyni zavázal k povinnosti zaplatit žalovaným částku 59.334,- Kč na úhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně. Výrokem II. zavázal odvolací soud žalobkyni k povinnosti zaplatit žalovaným na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 67.455,- Kč.

Odvolací soud vyšel ze zjištění soudu prvního stupně, které doplnil o nové důkazy. Z výpisu úvěrového podúčtu č. ... zjistil, že zůstatek úvěru na pořízení zásob č. ... činí ke dni 19. 11. 1997 částka 40. 000,- Kč. Zůstatek překlenovacího úvěru na splátky úvěru č. ... činí ke dni 19. 11. 1997 částka 840.000,- Kč, zůstatek překlenovacího úvěru na dlužné splátky úroků č. ... činí ke dni 19. 11. 1997 částka 170.550,80 Kč (v rozsudku nesprávně uvedená jako 840.000,- Kč), zůstatek překlenovacího úvěru na odměny č. ... činí ke dni 19. 11. 1997 částka 8.880,- Kč a zůstatek překlenovacího úvěru na smluvní pokuty č. ... činí ke dni 19. 11. 1997 částka 71.640,10 Kč. Z důkazu provedeného článkem XIV., bodu 3 smlouvy o úvěru ze dne 3. 3. 1994, kde je dohodnuto, že dodatkem ke smlouvě nelze provést takovou změnu, na jejímž základě by došlo ke zvýšení celkové dohodnuté výše úvěru, ke změně účelu, na který byl úvěr poskytnut nebo ke změně dlužníka, soud zjistil, že tyto změny lze učinit pouze uzavřením nové smlouvy o úvěru. V obou ručitelstevských prohlášeních je uvedeno, že podepsaný přejímá podle § 303 až § 312 zákona č. [513/1991](#) Sb. obchodního zákoníka, ve znění pozdějších novel (dále též jen „obch.z“) ručení za závazek úvěrového dlužníka, vzniklý vůči žalobkyni na základě úvěrové smlouvy č. ... ze dne 3. 3. 1994. Žalobkyně před odvolacím soudem uvedla, že úvěrové prostředky byly vedeny na úvěrovém podúčtu s předčíslem 25312 a poté byly převedeny na běžný účet úvěrového dlužníka č. Splátky úvěru měl dlužník poukazovat na svůj běžný účet, ze kterého je měl žalobce odčerpávat. Pokud nebyly splátky úvěru placeny, žalobkyně otevřela k běžnému účtu další podúčty, na které soustředila vlastní peněžní prostředky ve výši dlužných splátek a úroků.

Z takto provedených důkazů odvolací soud dospěl k závěru, že ručitelstevské závazky obou žalovaných se vztahovaly na zajištění závazku úvěrového dlužníka ze smlouvy o úvěru ze dne 3. 3. 1994, a to z účtu č., jehož zůstatek činil 40.000,- Kč. Na zbývající částky, které ve svém souhrnu tvoří žalobcem požadovanou částku 1,091.070,90 Kč, nelze vztáhnout ručitelstevské zajištění žalovaných, neboť na jejich splátky byl poskytnut překlenovací úvěr, tedy závazek vzniklý z jiného právního důvodu. Při poskytování překlenovacího úvěru byly obě podmínky, podle článku XIV. bodu 3 smlouvy o úvěru, pro uzavření nové smlouvy splněny. Článek VII. bod 2 neobsahuje dohodu o poskytování překlenovacích úvěrů, nýbrž dohodu o možnosti žalobce uspokojovat své pohledávky z běžného účtu

úvěrového dlužníka bez jeho vyrozumění. S ohledem na jasný význam pojmu překlenovací úvěr, nesouhlasí soud s vysvětlením, že se jednalo o pouhé účetní přesuny peněžních prostředků bez toho, že by byl úvěrovému dlužníkovi poskytnut nový úvěr ke splacení jeho závazků z úvěru. Žalovaní ručí za závazky z citované smlouvy o úvěru ze dne 3. 3. 1994 pouze do výše 40.000,- Kč. Odvolací soud se ztotožnil s posouzením přechodu práv a závazků úvěrového dlužníka na T. T. s. r. o., když podle § 69 odst. 3 obch. z. přešlo jmění zaniklé společnosti T. v. o. s. na T. T. s. r. o. a s ním i ručitelský závazek žalovaných.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dovolání, jež zjevně směřuje proti měnícímu výroku ve věci samé. Rozhodnutí odvolacího soudu podle jejího názoru spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání je přípustné s ohledem na ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a je podáno z důvodu dle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.

Za podstatné pro posouzení toho, zda spořitelna postupovala podle ustanovení úvěrové smlouvy ze dne 3. 3. 1994, dovolatelka pokládá výklad ustanovení čl. V. této smlouvy. Tento článek určuje, že opožděná úhrada splátky nebo úroků je podstatným porušením podmínek smlouvy. Z předložených důkazů jednoznačně vyplývá, že toto porušení nastalo vždy, když nebyly řádně, tj. ve sjednaných termínech a ve sjednané výši, zaplaceny jednotlivé splátky či úroky. Věta druhá téhož článku V. stanoví důsledek tohoto porušení a sice, že „spořitelna eviduje částku v prodlení (úrok, splátku, odměnu) od prvního dne, který následuje po dni splatnosti této částky až do jejího vyrovnání na evidenčních účtech neuhrazených splátek do lhůty splatnosti a nadále je úročí úrokovou sazbou až do výše stanovené v bodě 2. čl. I této smlouvy. O její výši je spořitelna oprávněna rozhodnout“. Z předložených výpisů vyplývá, že spořitelna postupovala podle tohoto ustanovení a jakmile dlužná částka byla splatná, převedla ji následující den na evidenční účet (jinak také „podúčet“, vnitrobankovním nepřesným označením také překlenovací účet nebo překlenovací úvěr), jehož číslo je odlišeno od hlavního účtu pouze předčíslem, aby z účetního hlediska bylo ihned zřejmé, o jaký druh pohledávky se jedná. To vše ve smyslu Opatření Ministerstva financí České republiky ze dne 9. července 1993 pod čj. 282/41 410/1993, kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro banky. Tyto částky byly nadále úročeny sazbou smlouvenou v bodě 2 čl. I., což rovněž svědčí o tom, že bylo postupováno podle původní smlouvy o úvěru a v ní stanovených podmínek. Své právo spořitelna realizovala na podúčtu č...., jak to vyplývá z obrátové historie podúčtu.

Dovolatelka odvolacímu soudu dále vytýká, že nevycházel z předložených důkazů, ale pouze z nadpisů označení jednotlivých účtů a podúčtů na výpise. Odvolací soud řádně nezhodnotil skutečnost, že úvěrová smlouva ze dne 3. 3. 1994 nemá číslo a čísla uvedená ve výpise jsou čísla úvěrového účtu úvěrového dlužníka. K rozlišení jednotlivých plateb má účet jednotlivé podúčty, na kterých se účtují zvláště splátky jistiny, splátky úroků, platí se odměny a účtují se smluvní pokuty až do okamžiku jejich zaplacení. Tyto podúčty byly zřízeny za účelem správného účtování o finančních transakcích týkajících se jednoho konkrétního úvěrového obchodu. Z rozboru výpisu z účtu včetně jednotlivých podúčtů je zřejmé, že nelze souhlasit s tvrzením odvolacího soudu, že na nich jsou poskytovány překlenovací úvěry, neboť u účtu č. ... je zřejmé, že úvěr byl čerpán podle úvěrové smlouvy v jednotlivých, celkem šesti, částkách od 31. 3. 1994, úvěr byl dočerpán dne 14. 6. 1994 do výše 1.200.000,- Kč. Úvěrový dlužník zaplatil řádně celkem 3 splátky, každou ve výši 80.000,- Kč a další dvě splátky po 40.000,- Kč. Od 22. 12. 1995 přestal úvěrový dlužník splácet, a proto bylo celkem 10 splátek převedeno z překlenovacího účtu č. ..., jak je ve výpise na str. 1 výslovně uvedeno. Úvěrový dlužník na tyto podúčty splácel svůj dluh ve smyslu dohody v úvěrové smlouvě i svými vlastními finančními prostředky. Pokud se odvolací soud domnívá, že úvěrovému dlužníku byly poskytovány překlenovací úvěry, znamenalo by to, že žalobkyně poskytla 39 překlenovacích úvěrů na

základě ústní smlouvy, v rozporu se zákonem, neboť ani věřitel ani dlužník se nemohli zavázat k poskytnutí a vrácení určité částky, protože ji prostě neznali. Nevěděli, jaký bude dluh a navíc nejméně od roku 1997 neměl věřitel možnost uzavírat se statutárními orgány dlužníka ani ústní dohody, neboť právnícká osoba, kterou je úvěrový dlužník, přestala fungovat a jednatele společnosti nebyli k zastížení.

Dovolatelka tvrdí, že žádný překlenovací úvěr v rámci předmětného úvěrového obchodu neposkytla a tvrzení odvolacího soudu považuje za nepodložené. Dovolatelka také vytýká odvolacímu soudu, že pominul důležitý listinný důkaz a sice výpis ze seznamu přihlášených pohledávek do konkursního řízení na majetek úpadce - úvěrového dlužníka T., T. s. r. o.. Výpis svědčí o tom, že ... spořitelna, a.s., přihlásila mj. pohledávku ve výši 1.131.070,90 Kč, když právním důvodem vzniku byla úvěrová smlouva ze dne 3. 3. 1994 č. ... uzavřená mezi úpadcem a žalobkyní, a že tato pohledávka byla v přihlášené výši zjištěna. Odvolací soud neměl jednou již zjištěnou pohledávkou dále přezkoumávat a hodnotit v rozporu s názorem konkursního soudu, který se zjišťováním pohledávky zabýval taktéž důkladně. Odvolací soud měl vycházet z již dříve vydaného rozhodnutí. Dovolatel proto navrhuje aby dovolací soud podle ust. § 243b odst. 3 o. s. ř. rozhodnutí odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Podle bodu 17., hlavy první, části dvanácté, zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů, se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů (to jest podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1. lednem 2001).

V průběhu řízení došlo k postoupení pohledávky s návrhem na vstup ... banka P., s.p.ú. na místo žalobce ve smyslu ustanovení § 107a o. s. ř. Smlouvu o postoupení pohledávky uzavřela ... spořitelna, a.s. jako postupitel a ... banka P., s.p.ú. jako postupník dne 30. 6. 2001.

V případě, že v průběhu občanského soudního řízení dojde k tzv. singulární sukcesi, přecházejí na sukcesora (bez zřetele k tomu, že tento institut není v občanském soudním řádu upraven výslovně) i práva a povinnosti dosavadního subjektu (dosavadního účastníka řízení) s uplatňováním nebo bráněním postoupených práv spojená, včetně práv a povinností procesních. Jde o přímé procesní nástupnictví, takže ke změně v osobě účastníka řízení dochází bez toho, aby o ní soud rozhodoval.

Zákonem č. [239/2001](#) Sb. o České konsolidační agentuře a o změně některých zákonů, byla s účinností ke dni 1. září 2001 zřízena Č. k. a. se sídlem v P., Podle ust. § 19 odst. 1 zákona je tato právnícká osoba právním nástupcem původní žalobkyně ... banky P., státního peněžního ústavu, která byla ke stejnému dni zrušena. Nejvyšší soud proto jako s žalobkyní jednal s Č. k. a.

Nejvyšší soud jako soud dovolací, po zjištění, že podané dovolání má náležitosti, předepsané zákonem (ust. § 240 odst. 1 a § 241 odst. 1 a 2 o. s. ř.) a že je co do měnící části výroku I. odvolacího soudu ve věci samé přípustné (ust. § 238 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že dovolání je v tomto rozsahu důvodné.

Právní posouzení věci, které dovolatelka nesprávně namítá podle nové úpravy o. s. ř. (správně jde o § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř.), je činnost soudu, spočívající v subsumaci zjištěného skutkového stavu pod hypotézu (skutkovou podstatu) vyhledané právní normy, jež vede k závěru, zda a komu soud právo přiznává (jaká mají účastníci podle dispozice právní normy práva a povinnosti). Právní posouzení je nesprávné, dopustil-li se soud při této činnosti omylu, tj. když na správně zjištěný skutkový stav aplikoval jiný právní předpis, než který měl správně použít, nebo aplikoval sice správný právní předpis, ale nesprávně jej interpretoval, anebo ze skutečností najisto postavených vyvodil nesprávné právní závěry.

Posoudit, zda je napadený rozsudek odvolacího soudu se zřetelem k uplatněnému dovolacímu důvodu podle ust. § 241 odst. 3 písm. d) o. s. ř., obsahově konkretizovanému dovolacími námitkami správný (§ 243b odst. 1 o. s. ř.), znamená přezkoumat opodstatněnost odvolacím soudem vysloveného právního závěru, že žalobkyně tím, že evidovala dlužné částky na jiném čísle podúctu úvěrového dlužníka, který nazvala překlenovací, poskytovala dlužníku nový „překlenovací“ úvěr, za který žalovaní z titulu prohlášení o ručitelském závazku č. 1/94 a 2/94 ze dne 3. 3. 1994 neručí.

Odvolací soud dospěl k závěru, že žalobkyně poskytla vedle úvěru, sjednaného dne 3. 3. 1994 úvěrovou smlouvou mezi ... spořitelnou, a. s. a úvěrovým dlužníkem, další „překlenovací“ úvěry na splátky úvěru, na které již ručitelské prohlášení žalovaných nelze vztáhnout. Žalovaní ručí pouze za dluh z úvěru, který činí 40. 000,- Kč, což vyplývá z výpisu z úvěrového podúctu, kde se uvádí zůstatek původního úvěru ke dni 19. 11. 1997. Zůstatek úvěru na pořízení zásob podle úvěrové smlouvy byl veden pod č. Částky vedené žalobkyní jako zůstatek překlenovacího úvěru na splátky úvěru, zůstatek překlenovacího úvěru na dlužné splátky úroků, zůstatek překlenovacího úvěru na odměny a zůstatek překlenovacího úvěru na smluvní pokuty, je veden vždy pod jiným předčíslem než podúčet původní úvěrové smlouvy.

Podle článku V. bodu 1 smlouvy o úvěru ze dne 3. 3. 1994 je opožděná úhrada splátky nebo úroků podstatným porušením podmínek smlouvy. Spořitelna eviduje částku v prodlení (úrok, splátku, odměnu) od prvního dne, který následuje po dni splatnosti této částky až do jejího vyrovnání na evidenčních účtech neuhrazených splátek do lhůty splatnosti a nadále je úročí úrokovou sazbou až do výše stanovené v bodě 2 čl. I. cit. smlouvy. Podle článku VII. bodu 2. cit. smlouvy o úvěru, úvěrový dlužník souhlasí s tím, aby spořitelna prováděla úhrady svých pohledávek z úvěru z běžného účtu č. ... u pobočky ..S, a. s. v T., a to bez příkazu klienta a bez jeho vyrozumění.

Z prohlášení o ručitelském závazku č. 1/94 a 2/94 ze dne 3. 3. 1994 plyne, že žalovaní se zavázali uhradit všechny finanční závazky dlužníka vzniklé na základě úvěrové smlouvy, č. ... ze dne 3. 3. 1994, pokud je neuhradí dlužník, ačkoli k tomu byl spořitelnou písemně zavázán. Podle čl. VII. bodu 1. úvěrové smlouvy byl klient žalobkyně zavázán po dobu trvání úvěrového vztahu k vedení běžného účtu. V bodě 2. cit. článku úvěrový dlužník souhlasí s úhradou pohledávek z úvěru z běžného účtu č. ...

Z vyčíslení dluhu společnosti T. T. s. r. o., která je právním nástupcem úvěrového dlužníka, ze střednědobého úvěru č., ke dni 19. 11. 1997 vyplývá, že žalobkyně převáděla dlužné částky, které dlužník včas neuhradil na tzv. „překlenovací úvěr“ na splátky, na dlužné částky úroků, na odměny a smluvní pokutu, který měl před číslem účtu úvěrového dlužníka jiné předčíslení.

Dovolací soud na základě těchto skutkových zjištění, učiněných již soudy v předchozím řízení, dospěl k závěru, že pokud žalobkyně evidovala dlužné částky na účtě úvěrového dlužníka pouze s rozdílným předčíslem, činila tak v souladu s článkem V. a VII. úvěrové smlouvy a nejednalo se tak o poskytování tzv. překlenovacích úvěrů. Žalobkyně sice označila účty jako překlenovací úvěr, ale jednalo se o evidenční účty neuhrazených splátek podle čl. V bodu 1. úvěrové smlouvy, což vyplývá i z výpovědi zástupce žalobkyně před odvolacím soudem. Nemohlo dojít ke změně účelu již poskytnutého úvěru, jak se domnívá odvolací soud, neboť úvěrová částka byla vyčerpána v souladu s podmínkami úvěrové smlouvy. Taktéž nelze dospět k závěru, že došlo ke zvýšení dohodnutého úvěru, když žalovaná částka odpovídá dohodnutým úrokům, odměně a smluvním pokutám. V případě poskytování překlenovacích úvěrů by šlo o jiný úvěr, který by musel být smluvně založen.

Postup žalobkyně při posuzování jejich bankovních operací byl v souladu s úvěrovou smlouvou a s bankovními předpisy a nelze proto dospět k závěru, že by žalovaní ručili za jiné závazky, než za závazky z úvěrové smlouvy, jež vyplývají z ručitelského prohlášení.

Nelze však souhlasit s námitkou dovolatelky, že odvolací soud měl vzít za prokázanou výši pohledávky z výpisu ze seznamu pohledávek přihlášených do úpadkyně T.T., s.r.o. O tom, že pohledávka konkursního věřitele se pokládá v konkursu za zjištěnou, jelikož byla uznána správcem konkursní podstaty a nebyla popřena žádným z konkursních věřitelů (srov. § 23 odst. 1, větu první, zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání, v rozhodném znění - dále též jen „ZKV“), nevydává konkursní soud žádné rozhodnutí, z něž by soud v tomto řízení měl povinnost vycházet a ani seznam přihlášek, který je exekučním titulem dle § 45 odst. 2 ZKV, nepředstavuje překážku, jež by po zrušení konkursu bránila projednání sporu o stejné plnění před orgánem, do jehož pravomoci náleží projednání takové věci (shodný závěr formuloval Nejvyšší soud v usnesení ze dne 27.11.2001, sp. zn. 29 Cdo 2780/2000 uveřejněném v časopise Soudní judikatura č. 1, ročník 2002, pod číslem 16).

Poněvadž odvolací soud věc nesprávně právně posoudil, dovolací soud napadené rozhodnutí (s výjimkou potvrzujícího výroku ve věci samé ohledně částky 40.000,- Kč) zrušil a věc vrátil v tomto rozsahu odvolacímu soudu k dalšímu řízení (ust. § 243b odst. 1 věta za středníkem a odst. 2 věta první cit. ustanovení o. s. ř.)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)

- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)